

Békehírmők



2011. január 30.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CV. ÉVF. 5. SZÁM

„Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr!”

A Baptista Világszövetség és a Magyar Baptisták Világszövetségének vasárnapja – február 6.

A több mint négyszáz éves múltra visszatekintő baptista világmisszió napjainkban már mintegy 110 millió főt tart számon a földkerekségen. Az 1905-ben Londonban létrejött Baptista Világszövetség (BVSZ) nemzeti tag-egyházai szinte a kezdetektől fogva minden esztendő első februári vasárnapját tekintették egy olyan ünnepi alkalomnak, amikor számba vették saját országuk és a nagyvilág baptistáinak missziós helyzetét.

A Baptista Világszövetség megalakulásától napjainkig a következő területeken látja legsürgősebb feladatait: 1. Jézus Krisztus üdvözítő evangéliumának halaszthatatlan hirdetése saját nemzetünk és a világ népei felé. 2. Közvetlen információk továbbadása Isten munkájáról, amit népe között végez. 3. A tagszövetségek élén álló vezetők és munkatársaik lelki bátorítása, hogy Isten tervét felismerve bölcsen vezessék a rájuk bízottakat. 4. Együttes imádságra való buzdítás a vallási, politikai okok miatt üldözött, vagy gazdasági okok miatt szenvedő baptista testvéreinkért. 5. Nemzetközi összefogás a vallásszabadság és az emberi jogok védelmében. 6. A Bibliára alapozott hitigazságok határozott hirdetése, a baptista identitás elmélyítése és megerősítése. 7. Együttműködés keresése más hitvalló keresztyénekkal az evangélium hiteles megélésében és hirdetésében. 8. Segélyszervezetek létrehozása a katasztrófa sújtotta területeken élők megsegítésére.

A nemzetközi világszövetség alapelveinek szellemében jött létre a Magyar Baptisták Világszövetsége (MABAVISZ) is közel húsz évvel ez-

előtt. A magyar baptisták világméretű összefogásának gondolata az 1992-ben Budapesten és Tahiban megtartott első világtalálkozó előkészítése során vetődött fel. Azzal a céllal jött létre ez a szövetség, hogy egybefogja a szétszaktított, különböző országok és kontinensek területén élő magyar baptistákat. A Budapesten 1992-ben megtartott első nagy találkozót 2000-ben a Nagyváradon, 2006-ban pedig a Debrecenben megtartott világtalálkozó követ-

te. (A következőre talán 2012-ben kerülhetne sor Franklin Graham Budapesten tervezett evangelizálásával összekapcsolva?) Ezek közben pedig itt vannak a minden esztendő februárjában megtartott – most már MABAVISZ-vasárnapoknak

nevezett – regionális találkozók vagy helyi gyülekezeti ünnepi alkalmak, amikor nemcsak a magunk szolgálati területeire gondolunk, hanem a határon túl rekedt, vagy messizi idegenbe szakadt nemzetársaink és a nagyvilág baptista népe között végzett missziómunka örömeire és kihívásaira is. A reformáció idején a Kárpát-medencében is kibontakozó anabaptista mozgalom különböző csoportjai a mintegy kétszáz éves véres üldözésekkel és folyamatos zaklatásokkal kísért időszakot követően elhagyták hazánk területét. 165 évvel ezelőtt azonban úgy látta jónak a Teremtő, hogy ismét megjelenjenek itt Magyarországon a megtérés és újjászületés fontosságát hirdető, Bibliát terjesztő baptista evangélisták. Kitaró és odaszánt munkájuk eredményeként a történelmi Magyarország minden szegletébe és nemzetiségéhez eljuttatták az evangélium üzenetét. (folytatás a 39. oldalon)



Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

Ha tehát Krisztussal meghaltatok a világ elemei számára, miért terhelitek magatokat olyan kötöttségekkel, amelyek csak az e világ szerint élőkre kötelezők: „Ne nyúlj hozzá, ne ízleld meg, ne is érintsd!” ...Ezek csupán emberi parancsok és rendelkezések. Ezeknek a megtartása a bölcsesség látszatát kelti ugyan a magunk csinálta kegyeskedés, az alázatoskodás és a test sanyargatása által, valójában azonban semmi értéke és haszna nincs, mert öntelt felfuvalkodottsághoz vezet. (Kol 2,20–23)

A HÉT GONDOLATA

Drága lélek, ha... kínosan ügyelsz a vallásos külsőségekre, hadd lássa mindenki, hogy te milyen nagy hívő vagy, hadd higgyék, hogy te aztán mindent tökéletesen csinálsz, mert betű szerint tartod be a Biblia minden igéjét, sőt még azt is, ami nincs oda beleírva, de a „hagyomány” meg az őseid így tanították (például hogy tilos a „bizony” szót használni, mert azt csak Jézus teheti), miközben a Krisztussal való személyes kapcsolat fontossága elhalványult az életedben, azt úgy is észreveheted magadban, hogy ha másokra nézel, hamarabb látod meg bennük az ítélnivalót, mint a kegyelmet. Pál leírta, min kell változtatnod a gondolkodásodban, hogy a tetteid is változzanak, és végre ne a lényegtelen legyen fontos számodra, hanem energiádat a lényegesre, az örökkévalóra tudd átirányítani. Ez boldogságot fog hozni az életedbe, felszabadulsz magad és mások felé is! (Szommer Hajnalka – Újpest)

A HÉT GYAKORLATA

Van-e olyan gyakorlatod, szokásod, amit csak mások véleménye miatt cselekszel, de aminek nincs ezen kívül semmi értéke?

A HÉT IMÁJA

Istenem, te szabadíts fel engem feléd és mások felé, hogy tiszta szívvel és teljes erőmmel éljek neked és nekik! Ámen.

♦ Ha az igazságot tagadja valaki, nincs jogod hallgatni. **Márai Sándor**
♦ Ne félj, hanem szólj és ne hallgass: Mert én veled vagyok, és senki sem támad reád, hogy néked ártson...
Apostolok cselekedetei 18,9–10



PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Január 29-én** tartjuk az idei **női világinapi előkészítőt** szokásos helyünkön, a MEÖT székházában (Budapest XI., Magyar tudósok körútja). Erre az évre a chilei nők állították össze az imatémákat. Minden érdeklődőt szeretettel várunk. A MEÖT képviselőjében: Kovács Gézáné Ildikó.

♦ **Február 7-én**, hétfőn 18 órakor kezdődik **dr. Pálhegyi Ferenc Élet-helyzet című sorozata** a Ráday Kollégium Dísztermében (Budapest IX., Ráday u. 28.). Az első előadás címe: „Nincs senki a láthatáron. Egyedül kell maradnom?” További időpontok és témák: február 14. – Hogyan találhatók rá a társamra?; február 21. – Muszáj összeházasodni?; február 28. – Nem ilyen volt a párom, amikor összeházasodtunk; március 7. – Felemás igában élünk; március 21. – Megmenthetjük-e „menthetetlen” házasságunkat?

♦ **Február 11-12.** (péntek-szombat) között tartják a **második baptista méhésztalálkozót** a kiskőrösi baptista imaházban (Kálvin u. 6.). A program péntek este 6 órakor kezdődik. *Lovás Géza* solti méhész előadása a különböző keretméreteken gyűjtött tapasztalatokról szól.



Szombaton 9 órakor *dr. Hegedűs Dénes* előadása a mostani idők sajátosságairól, méhészeti tapasztalatairól szól.

Ha szeretnéd bemutatni valamilyen termékedet, kérjük, előre jelezd, igyekszünk lehetőséget biztosítani. A részvételi díj 1000 Ft a hétvégére, mely magában foglalja a szombati étkezési ebédet. Ha szeretnél kísérő (nem részt vevő) családtagodnak csak ebédet rendelni, annak 700 Ft az önköltsége. Az előzetes jelentkezés mindenképpen szükséges *Hajas Eleménnél* (20/886-0220, hajelcsi@yahoo.com) január 31-ig. Mindenképpen tüntesd fel az esetleges pluszszébdigényt, illetve hogy hány napra érkezel! Ha már tudod, ki lesz a szállásadód, azt is hozd tudomásunkra! Add tovább a jó hírt! Várunk szeretettel a helyi méhészekkel együtt! (*Boros Dávid lelkipásztor*)

Nyírvidéki asztalitenisz-kupa



2010. december 28-án került megrendezésre Nagydoboson a nyírvidéki baptista gyülekezetek asztalitenisz-kupája, amelyen nyolc megyei gyülekezet kilenc csapata és egyéni versenyzői vettek részt, benne a gyülekezetek fiataljaival, pásztoraival és barátjaival, mintegy 32-en a családtagokon, barátokon kívül. A legfiatalabb résztvevő tízéves, a legidősebb 57 éves volt, akik részvételükért külön elismerő oklevelet kaptak, ugyanígy, mint az egy szem leánycsapat Nagydobosról, akik a fiúkkal együtt versenyeztek. A négyasztalos tornatermi rendezvényre „sportos” bibliai igékkel melegítettünk be, a nap közepén pedig közös ebéddel erősítettünk.

Vettem és veszek részt magam is egyesületi szinten sportszabályokban, versenyeken, de más a hangulata, légköre a hívók és nem hívók által rendezett eseményeknek. A hírekből rendszeresen hallunk a futballpályák lelátóin történő atrocitásokról, az olimpiákat is elérő doppingbotrányokról, a teniszezők és futballisták égbekiáltó honoráriumairól – még ha látványosan néha fel is ajánlanak az afrikai focista kiskölyköknek belőle –, a horribilis átigazolási pénzekről, sportvezetők spekulációiról, a pályákon a betervezett „taktikai” és dühkitörésektől sem mentes szabálytalanságokról, a versenyzők „pályán kívüli” nem éppen pozitív

viselkedéséről. A saját egyesületemben, edzőmeccseken is tapasztalhattam, hogy még a sakktábla mellett is felfakadhatnak az indulatok. De „köztettek ne így legyen! A legnagyobb legyen olyan, mintha a legkisebb volna” – mondja az ige. Itt valóban egészen másképp folyt le a versengés, noha szerény tétek voltak, mégsem kívánta senki a másik mindenáron való legyőzését, ismerve az ígét, hogy „a versenyző is csak akkor nyeri el a babérszörűt, ha szabályszerűen küzd” (2Tim 2,5), senki nem törekedett csalásra, s nem használta ki fölényét a másik fölött. Egyszerűen örültünk, hogy együtt lehetünk, játszhattunk, pakolhattunk, taktikáztunk, beszélgethettünk, s nem utolsósorban a karácsonyi pluszsúlyt is ledolgozhattuk.

A csapatverseny kupáját a nyír-egyháziak vitték el, míg az egyéni győztes *Szabó Péter* vajai versenyző volt, aki drámai küzdelemben győzte le a nagyon sportszerű és jó technikájú *Mózes Zsoltot* Nyírmeggyesről.

Tudósításumat egyben figyelemfelhívásnak is szánom, hátha kedvet kap egy hasonló verseny megrendezésére a többi megye, egyházkerület fiatalja is, s összemérhetnénk tudásunkat egy közös országos sportnapon is, akár Kárpát-medencei szinten is.

Rozinyák Attila Vaja



„Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr” – folytatás a címloldalról

Sajnos 90 esztendővel ezelőtt ez a lendületes fejlődés és növekedés a trianoni nemzeti tragédia következtében lelassult. A magyar baptisták jelentős része az igazságtalanul meghúzott határok mögé került. Itt a Kárpát-medence területén hosszú évtizedeken keresztül szögesdrótok, aknazárok, határsorompók választottak el bennünket magyar baptistákat is egymástól. Ma is öt ország területén – Magyarország, Felvidék/Szlovákia, Kárpátalja/Ukrajna, Erdély/Románia, Vajdaság/Szerbia – végezzük missziómunkánkat a magyarok és ahol erre lehetőség adatik, más nemzetek fiai felé is. Ezenkívül az amerikai kontinensen – USA, Kanada – és Ausztrália területén folyik magyar misszió, ahová több ezer baptista testvérünk emigrált az elmúlt kilenc évtized alatt, előbb az ezeréves hazánkat hátba támadó szlovák, román, szerb, ukrán megszállás, majd a barna, később a vörös diktatúrák üldözése miatt.

Hálásak vagyunk a Történelem Urának – aki „dönt és emel királyokat” –, hogy a Trianonban „sűrűn szótt vasfüggöny” az egységesülő Európa részeként egyre átjárhatóbbá válik, és az elszakított országrészek többségébe most már útlevelel nélkül is szabadon utazhatunk. Így egyre szorosabb kapcsolatok fűzhetnek bennünket a határon túl élő magyar baptista testvéreinkhez is. (Az a reményiségünk, hogy Magyarország az EU soros elnökeként a következő félévben még többet tehet a kontinens és benne a sajátos történelmi múlttal rendelkező közép-európai népek megbékélése ügyében.)

A Kárpátok gerincétől az Alpok aljáig terjedő terület magyarlakta településeinek összesen mintegy 600 gyülekezetben és misszióállomáson hirdetik az evangélium szép magyar anyanyelvünkön a mintegy 200 teológiát végzett lelkipásztor és sok száz laikus igehirdető áldozatos szolgálata által. Közel 25 ezer hitvalló bemenítésben részesült gyülekezeti tag mellett közel 45-50 ezerre tehető a magyar baptisták vonzáskörzetébe tartozó hittestvéreink száma. Ha ide számítjuk a Kárpát-medencében élő más nemzetiségű baptista testvéreinket is, akkor már 200-250 ezer főre tehető a baptista misszió által elért kortársaink száma.

Ha adataink pontosak volnának is, milyen kevesen vagyunk a körülöttünk élő sok millió honfitársunkhoz képest, akik még nem hallottak az evangéliumról. Szükséges, hogy előtünk járó példamutató hithőseink nyomába szegődjünk, és személyes élet-

példánkkal, valamint gyülekezeteink szeretetteljes légkörével vonzóvá gyűjünk mások számára is az Isten országa felé vezető utat. Ezen túl, mint akik a baptisták világot átfogó nagy családján belül saját nemzetünk felé kaptunk elsősorban elhívást és szolgálatot, igyekezzünk azokkal az eszközökkel jól sáfarkodni, amelyeket Isten az evangélium továbbadásában nekünk adott!

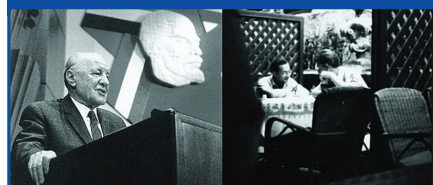
Értékeljük és használjuk napi bibliaolvasásunkhoz a több mint tíz esztendeje közösen szerkesztett és megjelentetett Áhítatot! Ez az egyetlen kiadványa ugyanis világszövetségünknek, amit a három nagyobb magyar baptista tagszövetség heti és havi lapjai – *BékeHírnök*, *Szeretet* és az *Evangéliumi Hírnök* – mellett mindannyian kézbe vehetünk. Ugyanígy buzdítom a testvéreket, hogy használjuk fel a helyi és országos magyar nyelvű sajtó, rádió, televíziós adásokban való megszólalás lehetőségét! Nagyon hasznos eszköznek látom az élő internetes istentisztelet-közvetítéseket és gyülekezetek honlapjáról letölthető hang- és videofelvételek közreadását. Örvendetes, hogy már közel 40 magyar gyülekezet él ezzel a lehetőséggel határon innen és azon túl.

Rendkívül hasznosnak tűnnek a határokon átívelő lelkipásztor- és gyülekezeti találkozók (TELEK, KELEK) és missziós szolgálócsoportok látogatásai, testvéri kapcsolatokat erősítő alkalmak. Igen építő és lelkiileg bátorító kezdeményezések voltak a lelkipásztorok és szolgálattévők számára – Debrecenben, Nagyváradon, Békésen, Nagybányán – az elmúlt esztendőben megrendezett missziói konferenciák. Az idén Magyarországon kerül ilyenre sor május 20–22. között Pécsen, amelyre nagy szeretettel hívunk már most minden érdeklődőt. Ekkor tartjuk meg a soron következő MABAVISZ elnökségi ülést is. Ezt megelőzően pedig a február 6-án Vácott tervezett MABAVISZ-vasárnapra hívom föl a figyelmet, ahova ugyan csak mindenkit szeretettel várunk.

Végül pedig ne feledjük a címben idézett fontos üzenetet: „*Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr!*” (Zsolt 33,12). A mi magyar nemzetünk boldogulásának is ez az egyetlen útja és módja. Rajtunk baptistákon is múlik, hogy az Úr igéjét meghallják és megértik-e kortársaink, akikhez küldöttünk. Isten Szentlelke adjon ehhez látást, bátorságot és mindhalálig hűséget!

Dr. Mészáros Kálmán
a Magyar Baptisták
Világszövetségének elnöke

Egyházüldözés és egyházüldözők a Kádár-korszakban



Egyházüldözés és egyházüldözők a Kádár-korszakban

Még tavaly decemberben mutatták be az Egyházüldözés és egyházüldözők a Kádár-korszakban című tanulmánykötetet Budapesten a Sapientia Szerzetesi és Hittudományi Főiskolán. A Szent István Társulat és a Luther Kiadó közös kiadványa a 2010. május 6–7-én azonos címmel rendezett konferencia anyagából készült, amelyet Várszegi Asztrik pannonhalmi főapát, Tőkéczi László történész, dunamelléki református főgondnok, Czenthe Miklós, az Evangélikus Országos Levéltár igazgatója, és Balogh Margit, a Magyar Tudományos Akadémia Társadalomkutató Központjának igazgatója méltattak. Várszegi Asztrik hozzászólásában hangsúlyozta: a könyv témája nem speciálisan egyházi, hanem össztársadalmi kérdés. „Tudnia kell a kutatóknak, hogy fontos és hasznos munkát végeznek” – fogalmazott a főapát, aki szerint a lelki bajaink a múlttal és a feltárás nehézségeivel is összefüggnek. A főapát hozzátette: a számadás és tisztulás folyamata fájdalmas, ezért félünk tőle. Tőkéczi László arra figyelmeztetett, miközben az egyházak alkalmazkodtak az istenellenes hatalomhoz, elvesztették lényegüket. „Fenn lehet-e tartani az egyház folyamatosságát hazugsággal?” – tette föl a kérdést a főgondnok, aki szerint sokan jóakaratról beszélnek, de a kereszténység ezzel nem esik egybe. „E világi megváltásban hittek azok, akiknek a krisztusi megváltásban kellett volna hinniük” – hangsúlyozta Czenthe Miklós: az egyházi múltfeltárás nem lehetséges az össznemzeti múltfeltárás nélkül. Balogh Margit szerint a tanulmánykötetből az tűnik ki, hogy a 20. század a „sötétség évszázada” volt, és mindenki szembekeverült a hatalommal, aki megpróbálta megőrizni egyéniségét.

Kiss Sándor
(www.reformatus.hu)

Vallomások

Az 1973-as anyanyelvi konferencia első napján megható beszélgetésekre került sor. Mintha nagy lelki tehertől akartak volna szabadulni a résztvevők. Megtisztelőnek találtam, hogy nekem is, vagy csak nekem mondták el vallomásaikat. Tudhatták és érezhették, hogy nem fogok visszaélni a bizalmukkal.

Néhány kis részlet – nevek megváltoztatásával – a beszélgetések tartalmából: Mit tettek 56-ban, amiért el kellett hagyniuk az országot? T. az ötvenes években szamizdatszerkesztő volt, elfogták, bebörtönözték. A forradalom alatt kiszabadult, és azonnal elhagyta az országot. Egyetemi tanulmányai félbeszakadtak, és később sem tudta pótolni a lemaradást. Jó nevű fiatal író volt az egyetemi évek alatt, szép karrier várt volna rá, de ez a gyönyörű folyamat kettétört a börtönnel és az emigrálással. Az egyetemet nem tudta befejezni, Belgiumban nem volt szükség magyar nyelvű írásra, haza nem küldhette esszéit. Előadása lenyűgözte a hallgatókat. Hamarosan megválasztották az anyanyelvi konferencia folyóiratának szerkesztőségébe. Megbízást kapott a belgiumi magyartanítás megszervezésére. Dr. A. az afrikai orvosmisszióba szeretett volna kijutni, de az ötvenes években hazánkból nem lehetett missziómunkába menni, se orvosi, se lelkipásztori misszióba. Azt gondolta, Amerikából könnyebben eléri célját, de nem sikerült. Több évig tartott a szükséges okmányok beszerzése, nyelvi és szakmai felkészülés, a diploma honosítása, és mire mindezt megkapta, elmúlt 40 éves. Ez az életkor a kiküldetés végső ideje. Népes családdal vándorolt ki, rendezett körülményeket hagyott itt. Már Ausztriában megtapasztalta, hogy sok nehézséget kell majd leküzdenie, ha töretlen elhatározással szeretne Afrikába jutni. Még *Albert Schweitzerrel* is levelezett, hiába. Az idegi összeomlás szélén levő orvosnak új lehetőséget kellett keresni, hogy talpon maradjon. Valószínűnek tartottam, hogy azért kezdett valami teljesen új feladat megszervezésébe, hogy kárpótlást találjon a feketék gyógyítása helyett. Bizonyára az is szerepet játszott elhatározásában, hogy nehezen visel-

(folytatás a következő oldalon)

Az okvetetlenkedő tanítvány

Egy napon észrevette *Hillel* rabi, hogy egyik tanítványa ritkán imádkozik.

A tanítvány így okoskodott:

– Ugyan minek imádkozzam? Isten mindentudó, tehát tudja azt is, hogy mire van szükségem, anélkül, hogy kérném tőle. És Isten végtelenül jó is, tehát meg fogja azt adni számomra magától is, ami kell nekem.

Hillel nagyon elszomorította a válasza. Az ifjú észrevette mestere töprengését, és meg is kérdezte tőle annak okát. Hillel így magyarázta meg szomorúságának forrását:

– Van egy nagyon jó barátom. Szántóföldje terméséből élt eddig. Régebben gonddal és szorgalommal művelte a földet, és bőséges termést is hozott számára. Újabban barátom egész nap a szobájában lustálkodik, nem szántja fel a földjét, és nem vet bele. Félttem, hogy elszegényedik és nyomorba jut.

A tanítvány rosszállólag jegyezte meg:

– Elment az esze.

– Nem ment el – szólta Hillel –, hanem emberi módon bölcsnek tartja magát. Azt mondja ugyanis, hogy az Isten mindenható, és így, ha akarja, termést ad földjének anélkül, hogy ő megmunkálná. Aztán meg az Isten végtelenül jó is, következésképp nem fogja őt elhagyni és nyomorba engedni, ha abbahagyja is a munkát.

A tanítvány elpirult.

Hillel pedig mosolyogva zúzta össze tanítványa okvetetlen okoskodását:

– Látod, fiam, úgy cselekszel te is, mint az istenkísértő barátom, ha nem imádkozol. Igaz, hogy Isten tudja, mire van szükséged, és meg is tudja azt adni neked. De ha nem kéred, aligha fogod megkapni, mint ahogy Isten nem ad termést annak a földművelőnek sem, aki nem munkálja meg a földjét.

Annak, hogy imánkkal beleavatkozhatunk Isten gondviselő művébe, ez a helyes értelme: Imánkkal mi csak a feltételt teljesítjük, amelyhez Isten a meghallgatást köti. Imánkkal nem akarjuk mi Isten öröktől fogva lezárt intézkedéseit hatálytalanítani, illetőleg megmásítani. Mert noha való tény, hogy Isten elhatározásai öröktől fogva megmásíthatatlanul megvannak, de nem a mi közreműködésünk, imánk előrelátásától függetlenül.

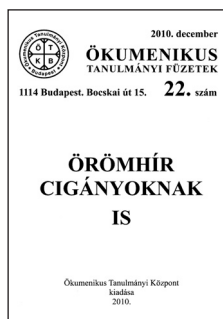
Még csak annyit fűzök hozzá: Imádkozzunk teljes odaadással, mert szórakozottan imádkozni annyi, mint levelet írni Istenhez, de elfelejteni azt megcimezni...

Ne bizalmatlankodjunk! Bizalom nélkül imádkozni annyi, mint levelet írni Istenhez, de azt az íróasztalon hagyni, mondván: „Minek küldjem el? Úgysem felelnek rá!”

Legyünk imádkozás közben alázatosak, mert Isten az alázatosoknak kegyelmet ad, a kevélyeknek ellenben ellenáll.

Ne szégyelljünk letérdelni az életben, mert „aki szégyell engem megvallani az emberek előtt – mondta az Úr –, én is szégyellem majd őt a menyeyei Atyám előtt”. **Sch. B.**

Örömhír cigányoknak is – Könyvajánló



A kiadványról *dr. Tóth Károly* a következő bevezetőt írta: „Bizonyára lesznek olyanok, akik kézbe véve ezt a cigány – ahogy ma mondani szokás roma – kérdéssel foglalkozó tanulmánygyűjteményt, kíváncsian vagy éppen megütközve kapják fel a fejüket: miért éppen ezt a témát választották? ...azért választottuk ezt a témát, mert hitünk és meggyőződésünk szerint érkezett »az alkalmas idő«... Ennek a kiváltképpen való idő elérkezésének legalább három jelét érzékelhetjük. Első

a hit parancsa. A krisztusi élet megújuló friss forrása az örömhír, az evangélium hirdetése. Második helyen áll a nemzeti érdek hangsúlyozása. Harmadik oka pedig az, hogy immár nem külön-külön, hanem együtt szándékozunk felemelni, megsegíteni a cigányságot.”

Részt vettek a tanulmány írásában: *Tóth Károly, Bakay Péter, Szuhánszky István, Hadházy Antal, Derdák Tibor, Csonka József, Csuhai József.*

Ajánlom szeretettel azoknak a testvéreknek, akik szeretnék megérteni vagy javítani a cigányság helyzetét! A kiadvány megvásárolható a Baptista Könyvesboltban 450 Ft-ért.

Testvéri szeretettel,
Csuhai József
lelkipásztor

Amire a természet tanít – Botanika a Bibliában

Az örökzöld európai ciprus

CUPRESSUS SEMPERVIRENS L.



„Csináld bárkát góferfából, készíts rekeszeket a bárkában, és vond be kívül és belül szurokkal!” (1Móz 6,14)

„Cédrusok háznak gerendái, menyegyzete ciprusfa.” (Énekek 1,17)

„Szenír ciprusaiból készítették összes oldaldeszkádat, libanoni cédrust hoztak, abból csinálták árbocodat.” (Ez 27,5)

Az örökzöldek régi névhasználata egyáltalán nem egyértelmű. Így sokan a ciprussal azonosítanak több, más örökzöldet is jelölő héber nevet. Héber neve: *gófer*, *berőš*. A Bibliában még az alábbi igehelyeken fordul elő: Ézs 41,19; Zak 11,2 és egy apokrif iratban is, a Jézus Sirák fia könyvében az 50,10.

A ciprusfélék családjába (*Cupressaceae*) tartozó sötét lombú, 5–30 m magas, pikkelylevelű örökzöld fa. Két változata van, így többféle koronájú. Az első változat a *C. s. var. pyramidalis*, melynek a koronája keskeny, karcú – oszlopos és vékony csúcsban végződik. A másik változat a *C. s. var. horizontalis*, mely ritka, lapos, szabálytalan koronájú, aminek az ágai vízszintesen szétállóak. Tartós, egyenes törzse igen erős és illatos. Vékony lemezekben hámoló, szürkésbarna kérge kissé repedezett vagy rostosan barázdált. A pikkely formájú levelek párosával keresztben, átellenesen állók, és szorosan helyezkednek el egymás mellett. A kb. 1 mm széles és hosszú levelek sötétzöldek, és nincs rajtuk fehér rajzolat. Szétdörzsölve nincs illatuk, csak esetleg gyengén édes gyanta illat. A 8 mm-es, sárgásbarna porzós tobozok a hajtásvégeken egyesével helyezkednek el. A duzzadt vagy kissé hosszúkás zöld, termős tobozok kis hajtásvégi csomókban fejlődnek. Tavasszal nyílnak. A

kifejlett dió nagyságú (2–4 cm) barna tobozok tojásdadok, elliptikusak, és 8–14 átellenes pikkelyből állnak. A pikkelyeken a pikkelynyúlványok alig kiemelkedők. A Taurusz hegyében vagy a kilikiai Beskonok környéki homokkőszikrek között él vadon manapság. A száraz, viszonylag sík, köves talajokat szereti. Magyarországon fagyérzékeny.

Az ókorban igen keresett épület-, bútór- és szerszámfa volt, s így az eredetileg igen hatalmas cipruserdőket kivágták. Az egyiptomiak koporsót készítettek belőle. Manapság már szinte csak telepített példányaival találkozhatunk leginkább. A mai korban a levelek, ágak és tobozainak lepárlásából nyert frissítő hatású, kámfor illatú ciprusolajat parfümök és szappanok népszerű illatanyagának használják. Az aromaterápiában összehúzó és a vénákat szűkítő hatása miatt hajszáleres vérzések, kötőszöveti gyulladások, erős menstruációs vérzések, visszértágulatok, aranyeres csomók kezelésére használják. Jó görcsoldó, csillapítja a köhögést. Ezenkívül ma a temetőekben és utak mentén utcasorfaiként ültetik a Földközi-tenger környékén.

Mivelhogy örökzöld, ezért kezdetben az örök életet és a bölcsességet jelképezte. Később görög hatásra, a fa távolról feketének látszó lombja és gyökérsarjainak hiánya miatt inkább a halál és a gyász szimbóluma lett. Mivel több bibliai hasonlatban a cédrussal fordul elő, így az Úr dicsőségének is kifejezője (Ézs 60,13).

Személyiségünk fejlesztése és minél tökéletesebb kibontása küldetésünkben adódó keresztyén kötelességünk. Nemcsak a lelki háznak falainak, nyílászáróinak kell tökéleteseknek lenni, hanem a mennyezetnek is. A reménynek és a bizalomnak, mert a kétségek, csüggedések, aggodalmak beszívargó esője tönkreteszti háznak szobáit. Az Úr tanításán és ígéretein alapuló reményünk a ciprusfából készült menyegyzet, amelynek állandó tudatosítása mindennapi imánk része. Amit Jézus készít számunkra, azt a keresztyén csak reményben élve és készülve tudja elfoglalni, vagyis a jövendő új hazát.

Ifj. Fejér László

(folytatás az előző oldalról)

te a honvágyat, az eredménytelen vállalkozást. Az ő személye egész időben kérdéses volt, nem örültek a jelenlétének, és nem tetszett a célja sem. A külföldön élő magyar gyülekezetekben szervezett magyar lelkipásztorokat. De kit érdekelt akkor a gyülekezetek sorsa?

Végül ez a missziós tevékenysége eredményes lett, és nagy ívű karriert futott be. De akkor, ott a konferencián eléggé megszorogatták.

Voltak magyartanárok, akik már megszervezték a magyar iskolát, vagy magyarórákat adtak hivatalos megbízás alapján. Göteborgból, Párizsból, Münchenből és más nagyvárosból kaptunk beszámolót az ottani magyar iskoláról. Argentínában a 45 előtti kivándorlók leszármazottai, Kanadában és Ausztráliában 56-osok kértek segítséget a tanításhoz.

A határainkon túl élő magyarság nem képviselhetette magát, az ő tiszteletükre megemlékezést tartottunk. Évtizedek múlva ismerhettem meg jobban a vajdasági, erdélyi, kárpátaljai vagy a felvidéki magyarság nyelvezetét, irodalmát, kultúráját.

A burgenlandi magyarok tartományi kereteken belül iskolát működtetnek magyar nyelven, de ők Európa másik blokkjához tartoztak.

Beszélgetéseim során egyre többen kerestek meg azzal a kéréssel, hogy a legközelebbi nyelvkönyvemben szerepeltessenek a határainkon kívüli magyarság irodalmából is, és ha nem volna elérhető számomra közölhető vers vagy mese, majd küldenek nekem. Később anynyi versem volt, hogy egy antológiát állítottam össze belőlük. New Brunsvikben lektorálta N. K., de el kellett tüntetnem a kéziratot, nehogy valami baj legyen. Nem lett több nyelvkönyv sem, pedig az amerikai tapasztalatok hasznosak lehettek volna. 10-15 év alatt sok minden megváltozott!

Az is érdekes volt, hogy amikor kitudódott, hogy ilyen irányú gyűjtemény gyarapszik nálam, azonnal mellém szegődött az Írószövetség egyik vezetője. Mindenről tudni akart, és mindent megakadályozott.

Néhány nap alatt baráti kapcsolatok szövődtek, nemcsak címeiket cseréltünk, hanem megbeszéltek, hogyan dolgozunk együtt tovább.

A vallomások jövőt építettek.

Frittmann Lászlóné


IFIROVAT
**Élőben
jelentkezünk!**
Baptisták és önkéntesség

A baptista hitgyakorlat egyik legfontosabb elve az önkéntesség. Az emberrel kapcsolatosan hitvallásunk külön hangsúlyozza, hogy az ember felelősségében szabad, és ezért önként kell cselekednie: „Szabadságot ajándékozott néki (Isten), hogy önként utasíthassa el magától a gonoszt, és önként választhassa a jót” (Baptista hitvallás 3. pont).

Hitvallásunk a bemelegítéssel és az adakozással kapcsolatosan is külön hangsúlyozza, hogy csak önkéntes alapon van értelme és jelentősége.

Mindenféle szolgálat is az önkéntesség alapján történik, kivéve, amennyiben valaki már idejének olyan nagy részében teszi azt, hogy abból kell megélnie.

Ezt a baptista hitgyakorlati elvet választotta az Európai Unió 2011 fő elvévé.

Így lett 2011 az önkéntesség európai éve. „Az európai év Magyarország számára is lehetőséget teremt arra, hogy egyrészt összegyűjtsük és bemutassuk eddigi – nemzetközi szinten is példaértékű – jó gyakorlatainkat az önkéntesség terén, másrészt minél szélesebb körben, minél több társadalmi réteget megszólítva tudatosítsuk az emberekben az önkéntes tevékenységek és az aktív állampolgárság pozitív következményeit” – olvashatjuk az önkéntesség európai éve 2011 honlapján (onkentessseg2011.hu).

Bátorítunk mindenkit, hogy jól bevált baptista gyakorlatunk alapján ebben az évben tegyünk ezzel is bizonyosságot Krisztusról, hogy önként vállalt szolgálatainkkal embertársainkban is felébresztjük a jóakarátú emberek felelősségét egymás és Isten iránt!

Időről időre igyekszünk hírt adni azokról a lehetőségekről, ahol önkénteseket keresnek.

A szerk.

Mennyek Országa Mongol Baptista Gyülekezet

Az első keresztyén mongol gyülekezet Európában

Sok szeretettel köszöntöm a testvéreket Jézus Krisztus nevében.

Nagy örömmel és hálával szeretnénk megosztani, amit a mi Urunk végez az életünkben.

Feleségemmel 31 éve élünk boldog házasságban, egy fiú- és két lánygyermek, és eddig három unokát kaptunk ajándékba az Úrtól. 2006 óta szolgáljuk az élő Istent a magyarországi mongol gyülekezetet vezetve. Nagyon hálásak vagyunk Istennek, hogy kiválasztotta a családkat arra, hogy szolgáljuk őt itt Európában.

Jézus követőjévé tenni az Európában élő mongolokat

Buddhista vallásuként érkezünk Magyarországra, és itt először a kislányaink találkoztak a keresztyéniséggel. Tőlük hallottuk először az evangéliumot, majd utánuk a mi életünket is átforgalmazta Jézus Krisztus. A Megváltó mielőtt felment a mennybe, a következőket bízta a tanítványaira: „Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!” (Mk 16,15) Bennünket arra hívott el a mennyei Atyánk, hogy hirdessük az evangéliumot a Magyarországon, illetve Európában élő mongoloknak.

Honfitársaink közül sokan jönnek fejlett, európai országokba, jobb élet reményében tanulni, dolgozni rövid vagy hosszú távra. Legtöbbjük sajnos nemcsak hazájától, hanem szeretteitől, testvéreitől, szüleitől is távol kénytelen élni, lelki és fizikai nyomás alatt, gyakran kiszolgáltatottan a munkaadójának.

Számos nehézséggel kell szembenéznünk, például ismeretlen nyelv, idegen kultúra, lakhelykeresés, munkahelykeresés, tartózkodási engedély igénylése, emellett pedig sokan tíz-tizenkét órát dolgoznak a hét hat vagy mind a hét napján. Családom is keresztülment ugyanezen a Magyarországon töltött 12 év alatt. Teljes szívvel hisszük, hogy azért hívott el minket Isten a szolgálatra, és hozta létre a mongol gyülekezetet rajtunk keresztül, hogy beteljesítse a mongolokon, amit Jézus Krisztus mondott: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg

vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek” (Mt 11,28).

A Mennyek Országa Mongol Baptista Gyülekezet a Magyarországi Baptista Egyházhoz tartozik. Jómagam teljes idős lelkipásztorként szolgálom a gyülekezetben és 2009-től már más európai országokban is.

Európában sok-sok mongol Isten nélkül, Istent keresve bolyong. Csehországban, Svédországban és Angliában már elindultak bibliatanulmányozó csoportok a helyi mongolok között. Az ő tanításukra, bátorításukra, erősítésükre misszióutakat szervezünk, ahova feleségemmel és időnként néhány mongol gyülekezeti taggal kiegészülve megyünk. Legutóbb, amikor 2010 decemberében a Csehországban élő mongolokat látogattuk meg, már a harmadik városban (Havlickov Brod, Ostrava, Prága) indítottunk mongol keresztyén házcsoportot. Ezeket a kis közösségeket a távolból is igyekszünk bátorítani, segíteni, és időnként három-öt napra meglátogatni. 2010 nyarán pedig tíz újjászületett testvérünk azért érkezett Csehországból Magyarországra, hogy bemelegítsenek.

Szolgáljunk együtt az Úr Jézusnak!

Imádság: ez a legfontosabb dolog, amit tehetsz értünk. Szeretnénk teljesen Istenre támaszkodni, és nem a saját erőnkre.

Anyagi támogatás: a teljes idejű szolgálatunkat és a misszióútjainkat támogatók segítségével tudjuk végezni. Ha Isten indít, kérünk, támogasd akár egyszeri, akár rendszeres adománnyal a szolgálatunkat! Hiszem, hogy Isten nagyon gazdagon meg fogja áldani a közös szolgálatainkat.

Tsevel pásztor

Baldanjanai Tseveltohtokh a Mennyek Országa Mongol Baptista Gyülekezet lelkipásztora
E-mail: th.cevel@citromail.hu
Tel.: 20/822-8567, 30/291-8311
Bankszámlaszám: 10401000-83575651-55541004 (K&H Bank)

Kettős örömnep Cinkotán

2010. november 21-én a család, kiterjedt rokonság, szomszédok és lelki testvérek körében 60. házassági évfordulójukon *Fazekas Lajost* és *Fazekas Lajosnét* (szül. *Sípos Mária*), és 95. születésnapján *Hídvégi Lajos* testvért köszöntöttük a baptista imaházban.



Id. Fazekas Lajos és Fazekas Lajosné: Gyémántmenyegzőt ülni a drága hitben együtt kiváltság. A nélkülözések között, háborús időkben kitartóan együtt küzdeni példaértékű Isten áldása. Mindenért övé a dicsőség, vallják, az ő ereje, békéje és kegyelme volt velük. Három gyermekükkel, hét unokájukkal és hét dédunokájukkal még együtt dicsérik Jézus Krisztust a közösségben. Elmesélik történeteiket, de mindig tanulsággal, Isten védelmére mutatva. A mai házasságokról beszélgetve tanításként mondják: ha csak a problémákat, különbözőségeket néztük volna egymásban, mindennap elválhattunk volna. A mi Urunk a megbocsátásban gyönyörködik! Mindig az Igéhez menekültünk vezetésért, útmutatásért döntéseinkhez. Harcolunk a megígért koronáért...!



Id. Hídvégi Lajos már az állami köszöntést nem vágyta, de a gyülekezetben megnyugvással ünnepelt. Fiatalon, a világból tért meg.

Hitben járt, és Isten különleges kegyelmét tapasztalta élete során. Félelemmel, megaláztatással, fogságba hurcolással kellett szembenéznie, de a gondviselő Isten tenyerén hordozta, hazasegítette.

Égész élete példa hitével és a gyülekezethez való hűségével a kiterjedt család, Komádi település lakossága és még a hittestvérek előtt is. A legnehezebb időben sem tagadta meg Urát. Minden időt megragadott arra, hogy a Biblia igazságait kutassa, hozzáolvasva történeti, magyarázó könyveket.

Több évtizedig a komádi gyülekezet gondnoka, csak időskorára költözött gyermekeihez. Már vágyik ahhoz, aki megváltotta, aki helyet készített számára is a mennyben. A család, női kör és a gyülekezet emlékezését, bátorító köszöntését követően *Eszes Zoltán*, a cinkota-csömöri körzet lelkipásztora kitartásra és Isten iránti hűségre buzdította a határhöz érkezett, ünneplő testvéreket. Hangsúlyozta, hogy Isten nem változik, ígéreteit beváltja, „nem fogy el irtalmalma népe iránt... viharokban ő erős vár...” Az Istennek átadott élet nagy áldás a környezete számára, és gazdag jutalmat nyer. „*Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet. Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt. Megelégittem hosszú élettel, gyönyörködhet szabadításomban.*” (91. zsolta 14-16.) Az egy életen át szétszórt szeretetet viszonzni szinte lehetetlen, csak a példát követni, továbbadni azt a ránk bízottak felé. A felejthetetlen alkalom áldáskérő imával zárult.

Hídveginé Jolanda

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy a Baptista Könyvesbolt (1068 Budapest, Benczúr u. 31.) február 7-20-ig zárva tart!

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

BÉKÉSCSABA: Putnoki István testvér 66 évet kapott az Úrtól. Szép szolgálataival építette az újkígyósi, békéscsabai gyülekezeteket. A rokonok mellett az újkígyósi, békéscsabai, budapesti testvérek, barátok, ismerősök búcsúztak tőle a viszontlátás reményében 2010. november 26-án a rákospalotai temetőben. A vigasztalás ígését *Dobner Győző* testvér hirdette.

- **Takács Gézáné Nyári Sarolta** testvérnőt 91 éves korában szólította haza Megváltó Urunk. 2011. január 14-én búcsúzott tőle népes családja és a békéscsabai gyülekezet. A gyászistentiszteleten *Csiszár István* lelkipásztor a 90. zsolta alapján búcsúztatta, majd *Balog Miklós* lelkipásztor szolgált. Sárrika néni személyében egy igen lelkes hívő testvérnőt veszített el gyülekezetünk.

- **Dr. Marosi Jenő** testvértől is 2011. január 14-én vett búcsút a Békéscsabai Baptista Gyülekezet, aki 76 évet élt. A gyászistentiszteleten *Balog Miklós* lelkipásztor, volt iskola-társa, a Jn 3,16 alapján szólt a gyászoló család tagjaihoz, a volt barátokhoz, ismerősökhöz, kiemelve Isten emberek iránti nagy szeretetét.

ÓRBOTTYÁN: Özv. Tóth Mihálynétől, született **Szűcs Julianától** kellett búcsút vennünk 2010. november 25-én, aki 68 éves korában, hosszú betegség után tért vissza Teremtőjéhez. Temetésén *Kotán Béla* és *Németh Sándor* helyi, valamint *Újvári Ferenc* Bp.-József utcai lelkipásztorok szolgáltak.

H I R D E T É S E K

♦ **Dömsödön** 2 szintes nyaraló (áron alul) sürgősen **eladó**. Érdeklődni lehet a 06 /1/ 410-9880, illetve a 06 /20/ 770-5662 (baptifon) telefonszámokon.

♦ **Albérlet kiadó**. A Keleti pályaudvarhoz közel kiadó egy 37 m²-es albérlet jó közlekedési lehetőséggel. Érdeklődni lehet a 0620/886-0176-os telefonszámon.

A hála fölfedezése

Éppen indulóban voltam, amikor négyéves kisfiam elélem állt:

- Hová mégy?

- Egy nénit megyek meglátogatni, akinek ma van a születésnapja. Egészen egyedül él és vak is.

- Vak? - kérdezte kisfiam. - Mi az?

- Olyan ember, aki nem lát.

- Akkor nyissa ki a szemét!

- Igen - mondtam -, bizonyára kinyitná a szemét, de a vak akkor sem lát.

Néhány pillanatig gondolkodott, aztán behunyta a szemét, és körültapogatta a folyosót.

- Így jár?

- Igen, körülbelül így!

Este a gyermekek ágyánál elénekeltük az esti éneket, és imádkoztunk. Fiunknak sajtósága imádsága volt. Összekulcsolta kezét, és így imádkozott:

- Édes Istenem, köszönöm, hogy van szemem, és látok.

Feleségemmel egymásra néztünk, és soká nem felejtettük el ezt a pillanatot. Gyermeünk felfedezte, hogy mit jelent hálát adni valamiért.

Aki hálás tud lenni, tartalmasabban él. Aki valamiért köszönetet tud mondani, az jobban tud örülni. Aki köszönetet mond, tudja, hogy az élet telve van ajándékokkal.

A Bibliában gyakran fordul elő a hála való felhívás. A hála a hit egyik kifejezése is. Mivel nem magától értetődő, hogy jóllakhatom, ezért van számomra jelentősége az asztali imádságnak. Az is ajándék, hogy egészségesen ébredek. Ezért hálaimával kezdem napomat. Tudom értékelni, hogy van munkám, hogy zavartalanul és félelem nélkül alhatok, mert ez nem magától értetődő. Ezért szívesen zárom napomat hálaénekléssel.

Aki hálás, megtanul maga is másokat megajándékozni. Aki hálás, az osztozkodik: a jóllakott az éhezővel, az egészséges a beteggel, a gondtalan a búskomorral. Aki tudja, hogy az élet javai nem magától értetődő tulajdonai, az oda is tudja ajándékozni azokat, szükségből vagy szeretetből. Aki úgy véli, hogy az életben mindenre igényt támaszthat, könnyen megkeseredik, ha valamit elvesznek tőle. Aki hisz, az az ínségben is felfedezi, hogy miért kell hálásnak lennie.

T. F.

Éljünk a lehetőséggel!

Felmerült már Önben a kérdés, hogy miért nem sodort el még bennünket az ár? Miért nem temetett még maga alá minket a rengő föld? Hálára való ok ez. Új elkötelezésre való felhívás. Mindez kegyelem! Még tart számunkra a kegyelmi idő. Isten lehetőséget ad a megtérésre, újjászületésre, engedelmes odaszánásra, képességeink szerinti szolgálatra.

Milyen jó! A kegyelem azért van, azért adatik, hogy éljünk vele. Egyszer lejár az ideje: vagy azért, mert el kell innen mennünk, mert lejár napjaink sora, vagy mert Isten azt mondja, hogy *Elég!* Ha még nem mondta, az hosszútűró szeretete miatt van, nem érdemeink miatt, hiszen olyanjaink nincsenek is, mert mi elbutultunk a bűnsetben, és elveszítettük józan ítélőképességünket. Ézsaiás próféta azt mondta, hogy mint a birkák, úgy megyünk a magunk feje után, úgy élünk, mintha nem lenne Isten - a szent, szerető, teremtő, megváltó, irgalmas, hosszútűró Atya. Kitalálunk magunknak meséket, pótszereket, pótisteneket, pótigazságokat és pótmegoldásokat, de egyik sem elég. Nem megoldások, bár azt gondoljuk róluk. Ha több pénzem lenne... Ha más lenne a feleségem, férjem, munkahelyem, főnököm, beosztottam... Ha más lenne a rendszer, a politika, a miniszterelnök... Tényleg mindig külső tényezők és megoldások segítenének? Az igaz, hogy belénk véste az ateizmus meg az

elmúlt átkos, hogy a külső változás majd belső változást és emberré válást fog hozni. Sajnos azonban ez nem így van. Pont a fordítottja az igaz. A változás - márpedig van ilyen - belülről hat kifelé. Kár másként és mással kísérletezni. Lehet, de az életünk nagyon rövid ahhoz, hogy túl sokáig kísérletezzünk. Az ember tragédiája nem az, hogy ott van, ahol van, hanem hogy ott akar maradni annak ellenére, hogy kész a megoldás Krisztusban. Van út az életre! Nagybetűs, boldog Életre! Van bejárat az üdvösségre, örök életre. Van szabadító! Lehetne szabadság. Lehetne Élet az évődés helyett! Isten tenyéren kínálja a kincseket: hitet, szeretetet, reményt, bűnbocsánatot, biztonságot és békeséget. Ki az, akinek kell? Hajlamos rá az ember, hogy elmenjen mellette, mint annak idején is a jelen levő Jézus Krisztus mellett, aki ott állt előttük, és kínálta az Életet. Jöhet mindenki, aki akar! Nincs kivétel. Jöhetnek a nacionalisták, a kommunisták, az ateisták, a nihilisták és a vallásos függőségben élő örmötlen egyháztagok is. Mindenkit kitárt karokkal vár az átszegett kezű, értünk halt és feltámadt Jézus Krisztus, és persze az Atya is, aki őt küldte. Érdemes várni akár csak egy percet is a döntéssel?

Bayer György

(Az írás szórólap formájában is megrendelhető: BMA Jánoshalma 6440, baptifon: +36 30 95 31 737, bmszbayer@t-online.hu.)

Baptista egyházkerületi tanácsok országos konferenciája

A 2011. január 15-én egyházunk központi irodájába érkező tanácstagokat egyházunk elnöksége fogadta. Igei buzdítással dr. Mészáros Kálmán testvér köszöntötte a résztvevőket, majd Mészáros Kornél és Papp János testvér ismertette egyházunk jelenlegi helyzetét, fölvezetve a jövőbeli elképzeléseket is. A konferencián megfogalmazódott az elnökség és a tanácsstagok részéről az egyházkerületek Magyarország határain belüli - az arányosság elvét jobban szem előtt tartó - újrafelosztásának lehetősége, beszéltünk az elnéptelenedő szórványkörzetek és kisgyülekezetek olykor kilátástalannak tűnő helyzetéről is. Közösen gondolkodtunk a segítségnyújtás lehetőségén, a hozzászólásokban megfogalmazódott az összefogás és a nagyobb gyülekezetek feladatvállalásának szükségessége is. Az ebédszünet után *Kotán*

Béla mobilpásztori, Durkó István gyülekezetplántálással kapcsolatos tapasztalataikról számoltak be. Végül Mészáros Kornél arra kérte a résztvevőket, hogy vigyék tovább a felvetődött kérdéseket, a misszió hatékonyabb válása érdekében imádságos szívvel gondolkozzanak azokon, hogy ne a leépülés, hanem a növekedés jellemezze egyházunk, egyházkerületeink életét.

Papp Szabolcs

a Budapesti Egyházkerület alelnöke

